

MAIT SOEZ'N

-2^e jr-nr 3- febr-uitgave van de g.s.b.-25 ct-

BOYKOT IN BESLISSENDE FASE

Zes februari was een belangrijke datum voor de boycot. Op die dag vonden alle niet-betalers een bruine envelop van het buro Inlichtingen en Inschrijvingen op hun deurmat. In die envelop zat een 'milde' aanmaning om de duizend gulden te betalen. Ook tentamen- en examenstudenten kregen er een, want het buro I&I, noch het Kollege van Bestuur weten hoe onderscheid tussen een boycotter en een 'bonafide' tentamenstudent gemaakt moet worden. De fakulteiten weten dat ook niet, en die willen het ook niet weten. Uit armoede vraagt het buro I&I de studenten dan zelf maar of ze tentamenstudent zijn. Als dat zou gebeuren blijven alleen de boycotter over, die dan makkelijker gepakt kunnen worden. Het antwoord op de aanmaning is daarom eenvoudig: **STUUR NIETS OP; LEG OOK GEEN VERKLARING AF DAT JE TENTAMENSTUDENT BENT!** (In de prullemand ermee...)

brief

Op dezelfde zesde februari vergaderde het KvB over de laatste brief van Van Veen. (Meer over deze brief op pag. 2). Ze besloten, zonder de U-raad zelfs maar te raadplegen, de brief door te sturen naar de fakulteiten; en ze zijn van plan er nog een begeleidende brief achteraan te sturen. De inhoud laat zich raden. Net als het KvB van de VU zal ook het Groningse KvB de uitvoering van de controle proberen te forceren door te dreigen de geldkraan naar de fakulteiten dicht te draaien. Het KvB zal de fakulteiten wel vertellen hoe zij de bevelen van Van Veen het best kunnen uitvoeren. De vorige intimidaties van Van Veen (kinderbijslag; militaire dienst) zijn mislukt, de nieuwste pogingen brengen de boycot in een beslissende fase - als deze worden afgeslagen is de boycot voor dit jaar veilig gesteld.

Van Veen dreigt namelijk boycotter uit te sluiten van tentamens; het KvB neemt dat over zoals het trouwe marijnetten betaamt. De bedoeling is dat er onderscheid wordt

gemaakt tussen boycotter en tentamenstudenten; dat vervolgens aan de boycotter een 'harde' aanmaning wordt gestuurd waarin gedreigd wordt het recht op toegang tot de universiteit te ontzeggen. Juridies gezien is het op z'n minst twijfelachtig of uitsluiting wel mogelijk is.

ervaring

Maar gezien de ervaringen die we met het KvB hebben op het punt van de militaire dienst, moeten we er op rekenen dat ze het dit maal weer zullen proberen. Militaire dienst hebben we gewonnen - ook nu zullen we intimidatie niet voor zoete koek slikken. De komende weken zullen we ook deze aanslag op de boycot moeten afslaan; wat wil zeggen dat we er weer eensgezind en massaal tegen aan moeten om het recht op onderwijs en de eis 'gratis onderwijs voor iedereen' kracht bij te zetten. Op vrijdag 16 februari is er weer een vergadering van de U-raad, waar als punt 7 de boycot zal worden behandeld. Als daar een fout besluit wordt genomen, dan komen we in aksie en vechten door tot het einde.

Alle boycotter eisen al hun rechten op! In alle universiteits steden gebeurt hetzelfde: aan de VU zijn onze vrienden al hard bezig. Als in alle steden orde op zaken is gesteld; dan gaan we opnieuw naar Den Haag om onze eis "intrekken die wet met terugwerkende kracht" af te dwingen. De studentenvakbonden, verenigd in het LOG, zijn met de organisatie van een grote massale aksie in Den Haag bezig. En dat is nodig: de PvdA, en met name de tweede-kamerfractie, kan de intrekking van de wet uit het program laten vallen; als één van de koncessies aan de konfessionelen tijdens de kabinetsformatie.

wees paraat

Door de nu een jaar oude massale aksie van de studenten op dit punt, is het een politiek belangrijke zaak geworden. De strijd aan de universiteiten in de komende weken moet allereerst de boycot aan de universiteiten veilig stellen; en daarnaast een stevige basis leggen voor het intrekken van de wet. Massale aksies tot in Den Haag, want **MET DE 1000 GULDEN MAG NIET GESJACHERD WORDEN!**

Wees dus paraat; bezoek de meetings en bijeenkomsten, en vooral **WEES SOLIDAIR.**

GSb-bestuur.

- deze 'vriendelijke' CHU-minister schuwt de intimidatie van personeel en studenten niet.

INHOUD MAIT SOEZ'N

pag. 2-brief van Van Veen en geknoei bij medicijnen.
pag. 3-over foute seleksie.
pag. 4-5-de centen van de GSb en de gebeurtenissen in Suriname.
pag. 6-managersopleiding in Groningen weggestemd.
pag. 7-de Kei en Voorwaarts.
pag. 8-tante miep en de idiotoot verkorte ekonon. oproep.

SURINAME:

BEVOLKING IN STRIJD OM HAAR BESTAAN

In de vierde eeuw van kolonialistische uitbuiting vecht de Surinaamse bevolking voor haar gerechtvaardigde eisen. Zij vecht om de macht te breken van het Nederlandse kolonialisme; om de macht te breken van de Nederlandse zetbaas premier Sedney. Deze Surinaamse regeringsleider regeert een politiestaat; ingesteld om m.n. Nederlandse en Amerikaanse belangen te verdedigen; ingesteld om de Surinaamse bevolking te onderdrukken die met een kracht als nooit tevoren opkomt voor **LOONSVERHOOGING; RECHT OP STAKING EN ONDERHANDELING; BESTRIJDING VAN DE WERKLOOSHEID; ALGHEELE PRIJZENSTOP EN VERBETERING VAN DE SOCIALE VOORZIENINGEN.** Wij zullen, tegen de kolonialistische tradities in, de zijde van de Surinaamse bevolking moeten kiezen door waar mogelijk steun te verlenen, en door te voorkomen dat Nederlandse militairen opnieuw worden ingezet om de Surinaamse bevolking met geweld te onderdrukken.

Lees verder over de situatie in Suriname op pag. 5.

DE BRIEF DIE VAN VEEN OP 29 JANUARI NAAR DE KOLLEGES VAN BESTUUR STUURDE EN DE BRIEF VAN WIERSEMA AAN NIET-BETALENDE STUDENTEN HEBBEN WEER VOOR DE NODIGE PANIEK GEZORGD, DE WET IS ECHTER NOG STEEDS ONUITVOERBAAR WANNEER FAKULTEITEN, TAP, STAF EN STUDENTEN ZICH NIET VAN DE WIJS LATEN BRENGEN DOOR ALLEERLEI DREIGEMENTEN EN EENS-GEZIND VOLHOUDEN.

van veen in troebel water

Om boycotters te pakken zijn er vier mogelijkheden:

- boycotters geen kinderbijslag geven. Is mislukt, de fakulteiten geven nog steeds inschrijvingsbriefjes uit.
- boycotters geen uitstel militaire dienst geven. Is mislukt, bij Buro Inlichtingen en Inschrijvingen kun je op gele formulier de benodigde handtekening krijgen.
- boycotters uitsluiten van studentenvoorzieningen. Is mislukt, voorzieningen zijn gewoon te gebruiken.
- via administratieve controle boycotters opsporen en ze dan uitsluiten van tentamens en examens, dus van de universiteit gooien. Hier wordt wel mee gedreigd maar is wettelijk niet mogelijk.

De voornaamste punten uit de laatste brief van 29 januari van de minister aan de Kolleges van Bestuur:

- Tussen neus en lippen de financiële konsekwenties voor de universiteit: "Op 23 jan. j.l. heb ik u eveneens medegedeeld, dat een effectief optreden zowel met het oog op de financiële konsekwenties voor dit collegegeld jaar als voor het collegegeldjaar '72/'73 -zeer beslist meebrengt, dat actie tot aanmaning en sommatie sub I op 1 maart dient te zijn beëindigd."

Hoe dat zou moeten is niet duidelijk: zelfs de ambtenaren van de belasting worden niet aansprakelijk gesteld voor tekorten.

- Om de wettelijke plicht (morele term) te benadrukken van de besturen, wordt de u-raad kuitenspel gezet: "...t.a.v. de administratieve controle wordt er nog eens op gewezen dat de colleges van besturen en niet de Universiteits- en Hogeschoolraden op dit gebied bevoegd en verantwoordelijk zijn..."

Blijkens de toestanden in Delft bestaat daarover verschil van mening tussen de minister en het Kollege van Bestuur.

- Omstreeks 15 februari moeten personen van wie men vermoedt dat ze gebruik maken van onderwijsvoorzieningen, zonder te betalen, onder dreiging van uitsluiting van praktika, werkkolleges ed, en de universiteit zelf, liefst per aangetekende brief worden gemaand binnen 14 dagen te betalen.

De jurist Nicolaï toonde al aan dat dit wettelijk onmogelijk is; enig vereiste voor het volgen van praktika etc. is een middelbare school diploma, omdat het onderdelen van een examen zijn. De dreigbrief werd het milde briefje van Wiersema.

Omdat de fakulteiten weigerden bekend te maken wie tentamen/examen studenten zijn probeert Wiersema het nu maar bij de studenten zelf: trap er niet in, gooi het weg!

- Zo vroeg mogelijk in februari dient een schriftelijke instructie aan alle daarvoor in aanmerking komende docenten en andere personeelsleden te worden verstrekt om geen onderwijs te geven aan personen die de toegang is ontzegd.
- Aan administratief personeel wordt opdracht gegeven de namen van de geschorste studenten uit de diverse registers te schrappen.

Fakulteiten en stafleden weigerden (administratieve) controle en de instructie is nog steeds niet verstuurd.

- Examen/gelden voor examen/tentamen studenten moeten omhoog!

De vos verliest wel zijn haren maar niet zijn streken!

Onze argumenten zijn in een brief samengevat door de GSB en aan alle fakulteitsbesturen toegezonden. (22 febr) Hij werd mede ondertekend door:

- ABVA Onderwijs afd. Groningen, met verwijzing naar het standpunt van NVV, CNV, NKV, dat persoonlijke gegevens niet mogen worden doorgegeven.
- het Stafkonvent
- VWO-afd Groningen
- het Stafactiekomitee

adèle

GEKNOEI VAN PROFS BIJ MEDICIJNEN

De mediese fakulteit heeft ook dit jaar weer een studentenstop aangevraagd. De definitieve beslissing daarover en vooral op welk aantal de stop gezet zal worden, moet nog besproken worden in de fakulteitsvergadering van 20 februari a.s..

Dan zullen de hoogleraren, oud en wijs genoeg om zelf te kunnen beslissen, besluiten om de eerstejaarskapaciteit op 250 vast te stellen.

In deze fakulteit, waar nog steeds alleen de hoogleraren stemrecht hebben, zijn vaker dergelijke vergaderingen geweest. Als geen enkele andere fakulteit heeft de mediese voortdurend te maken gehad met capaciteitsproblemen, wachtlijsten en studentenstops.

De Groningse mediese fakulteit was de eerste in ons land die in '69 -toen het nog niet mocht- probeerde een wachtlijst in te stellen. Het gaf de fakulteit weer de nodige publisiteit, ze kregen voorpaginakoppen in het Nieuwsblad en een boze minister Veringa, die het instellen van een wachtlijst niet toestond, omdat hij de wachtlijswet nog niet klaar had. In het achterhoofd van Veringa kon wel eens meegespeeld hebben, dat na een wachtlijst in Groningen, met alle daarbij behorende ellende, het wel eens moeilijker kon worden om zijn wachtlijstwet door de Kamer te krijgen.

De oorzaken van de wachtlijsten, studentenstops en de daarbij behorende aksies zullen in onderstaand artikel opgespeurd worden. Niet alleen ter vermaak, maar ook om ervan te leren, omdat blijkt, dat de ontwikkelingen aan de mediese fakulteit als een belangrijk voorbeeld dienen hoe het niet moet.

Waarbij de mediese fakulteit van Groningen zich in een uitzonderlijke positie bevint, omdat er t.g.v. de alleenheerschappij van de hoogleraren onvergeeflijke fouten worden gemaakt die het desastreuze regeringsbeleid regelrecht in de handen werken.

wachtlijst

Ook de mediese fakulteit deelde mee in de toename van de aantallen studenten. In 1969 leidde dat tot diverse discussies in de fakulteitsvergadering waar in april de hoogleraren besloten een wachtlijst voor de 2ejaarsstudenten in te stellen. Op basis van zeer gebrekkige discussies in de geest van: hoeveel studenten zijn er nu precies, en wat is de eksakte grootte van de kollege-

zaal probeerde men tot een besluitvorming te komen. De discussies waren niet alleen zeer gebrekkig, maar ook verwarrend en emotioneel, zodat de notuleur, dhr. Cambier in de notulen maar eigen samenvattingen maakte om zo een beetje orde op zaken te stellen.

logika..

In de notulen van 2 juli vatte hij het als volgt samen:

"uitgaande van 150 af te leveren artsen kunnen er 165 geneeskundestudenten naar het tweede jaar overgaan. De overige geslaagde eerstejaars moeten daarom op een wachtlijst worden geplaatst" De wachtlijst ging uiteindelijk niet door. De minister maakte er bezwaar tegen, de studenten niet minder, terwijl het aantal potentiële wachtlijsters uiteindelijk niet zo groot was als werd verwacht (dit verschijnsel zullen we nog vaker meemaken; bij dreiging van wachtlijsten schijnen de afvalpercentages voor het propedeuties examen groter te worden....)

Eind september '69 kwam er zo een einde aan de emotionele en woelige discussies over de wachtlijsten. De mediese fakulteit kreeg een aantal wensen ingewilligd, zoals 20 formatieplaatsen extra, en zou vanaf dat moment pogingen kunnen doen om de capaciteit van de fakulteit te verhogen. Dat gebeurde niet.

De bovenaangehaalde samenvatting van Cambier, nl. 150 af te leveren artsen, geeft al aan welke ideeën er bij de mediese fakulteit leven over het voldoen aan de vraag van studenten naar medies onderwijs. Daar wordt nl. geen rekening mee gehouden, maar de fakulteit gaat uit van een van te voren vastgesteld aantal af te leveren afgestudeerden. En hoewel in die jaren al bleek, dat er een grote belangstelling bestond voor de medicijnenstudie, bepaalde de fakulteit in het ontwikkelingsplan '69-'73, dat er elk jaar niet meer dan 150 studenten af konden studeren. Dat was het uitgangspunt van de hoogleraren, en

SELEKTIE GEEN NATUURVERSCHIJSSEL

Op de middelbare school moet je overgaan van de ene klas naar de andere, om tenslotte in de hoogste klas uit te komen, waar je eindexamen moet doen. Je gaat over als je voor je proefwerken gemiddeld een voldoende hebt gehaald, als het onvoldoende is, blijf je zitten en moet je het jaar over doen. Slaag je voor je eindexamen, dan heb je kans naar de universiteit te mogen. Daar begint het weer van voren af aan: als je je tentamens voldoende maakt, mag je aan het volgende jaar beginnen, totdat je tenslotte doktoraalexamen doet. Het lijkt allemaal heel gewoon: scholieren en studenten die een bepaald kennisniveau niet hebben bereikt, moeten eerst zorgen dat ze dat krijgen, voordat ze verder mogen studeren.

nivo

Maar het blijkt niet allemaal zo eenvoudig te zijn als we op een paar vragen wat dieper ingaan. Daarbij zullen we ons beperken tot de propedeuse.

Hoe wordt het "nivo" dat vereist wordt, gemeten? Dat gebeurt d.m.v. de propedeuse. De propedeuse moet a) inzicht geven in de studie, wat het vak biedt, methoden en doelstellingen en b) helpen bij de vorming van een oordeel door de student en de fakulteit omtrent de geschiktheid voor de gekozen studierichting (omschrijving Posthumus).

In de praktijk ligt in de propedeuse de nadruk niet op het vak waarin inzicht moet worden gegeven, bijv. als je kijkt naar sociale wetenschappen waar vakken als wiskunde en statistiek de zwaarste van het jaar zijn (psychologie 43% en pedagogie 54% gezakt voor statistiek). Of sociale geografie waar de propedeuse alleen iets zegt over kwaliteiten voor een fotografisch geheugen, het instampen van kennis, het voldoen aan de snelheidslimiet van 5 pagina's per uur.

Wat is "nivo" eigenlijk? Tentamens worden opgesteld en beoordeeld door de docenten. Hun opvatting over "nivo" is derhalve doorslaggevend, niet de opvatting van de studenten. De mate van konformiteit aan het onderwijsprogramma en de onderwijssituatie wordt bepaald voor het al dan niet toegelaten worden tot het tweede jaar. Zoals bij theologie, waar iemand die zijn oefeningen grieks (huiswerk voor kollege) niet goed blijkt te hebben gedaan, in ieder geval niet

slaat, hoewel hij op het examen er wel in slaagt de vertaling te maken. Bovendien blijkt het vereiste "nivo" steeds hoger te worden: het percentage gezakten stijgt de laatste tijd zeer sterk. Konklusie moet zijn dat er geen eenduidige opvattingen bestaan over wat "nivo" eigenlijk is.

vast aantal

Is de meting van het "nivo" wel betrouwbaar? Onderzoekingen hebben uitgewezen, dat de beoordelingsinstrumenten (tentamens) onbetrouwbaar zijn, dat er veel fouten gemaakt worden en dat studenten vaak ten onrechte worden afgewezen. Dit nog afgezien van de vraag of ze wel meten wat ze geacht worden te meten - de student kan 'dom' zijn, maar het onderwijs kan evengoed slecht zijn. Het feit dat steeds meer wordt overgegaan tot multiple-choice-tentamens is dan ook (behalve dat het tijdsbesparend en te computeriseren is) om de betrouwbaarheid te verhogen.

Vindt selectie wel plaats om studenten met een te laag "nivo" voor mislukkingen te behoeden, of spelen andere argumenten een rol?

Al opgemerkt is dat het percentage gezakten sterk stijgt, m.a.w. naarmate er meer studenten komen, wordt de selectie scherper. Het motief het aantal studenten aan te passen aan de beschikbare onderwijskapaciteit is een der belangrijkste motieven voor selectie. V.b.: medicijnen, waar de toegang tot het tweede en derde jaar wordt vastgesteld op grond van het aantal onderwijsbedden in het vijfde jaar. Een nauw verwant motief is het aantal studenten constant te houden met een onderwijsplanning op lange termijn te kunnen maken. De universiteit van Groningen verlangt van de fakulteiten zgn. doorstromingsmodellen (= McKinsey-planning), maar die kunnen alleen gemaakt worden als het aantal toegelaten studenten vaststaat. Hiervoor worden selectie en studen-

OVER SELEKTIE IS VEEL MEER TE HOPEN OP 27FEBR. OP DE SELEKTIEMEETING VAN DE GSB IN DE GEERTSEMAZAAL. ZOWEL OP DE ONDERWIJSKUNDIGE ASPECTEN (DR. WIJNEN) ALS OP DE RELATIE MET DE HERSTRUKTURERING ZAL WORDEN INGEGAAN. OP DIE DAG ZAL OOK EEN BROJSJURE VERSCHIJNEN MET EEN GRONDIGE KRITIEK OP HET SELEKTIERAPPORT VAN DE GROOT; GESCHREVEN DOOR DE TEMAGROEP NOORD NEDERLAND.

tenstops gebruikt. Een derde motief is het aantal afgestudeerden af te stemmen op de vraag op de arbeidsmarkt. Dergelijke voorspellingen zijn echter onmogelijk gebleken, zoals het huidige overschot aan chemici en piloten (waarvan de opleiding, RLS, en de beroepsmogelijkheden, KLM, zelfs volledig gemonopoliseerd zijn) laat zien. Tenslotte geldt als motief de allerbesten toegang tot de verdere studie te verlenen, om de kwaliteit van de "output" te verhogen, ondanks de bezuinigingen op het onderwijs.

Het is mogelijk op deze manier nog een tijdje door te gaan. Een zeer belangrijke vraag is of een "te laag nivo" te wijten is aan de capaciteiten van de student of aan het studieprogramma en de onderwijsmethoden. Deze vraag en de vraag of de beoordeling wel op de juiste wijze plaats vindt, komt in de selectie aksies aan de subfakulteiten steeds weer naar voren.

Zo bleek op een selectie-meeting bij sociale geografie dat het eerstejaarsprogramma vergeleken met vorig jaar was verzwakt: twee tentamens meer, 35 extra kollegeuren, een uitbreiding van de verplichte literatuurlijst en afschaffing van het mentoraat in het tweede semester. Een dergelijke verzwaring van het eerste jaar (een toename van het aantal verplichte kolleges waar een handtekening op een presentielijst voor vereist is) heeft ook bij theologie plaatsgevonden. Als het percentage gezakten in deze gevallen stijgt, is het duidelijk dat dat niet komt doordat de studenten dommer zijn geworden, maar doordat de studie zwaarder is geworden.

Bij WSN wordt de eis gesteld dat een bepaald tentamen, dat dit jaar i.t.t. vorige jaren sterk selektief is geweest, wordt omgezet in een praktikum en worden eisen gesteld m.b.t. de beoordeling, zodat ook studenten

daarover kunnen meebeslissen.

De konklusie is duidelijk: selectie heeft te maken met onderwijs in het algemeen en selectie-akties moeten verbreed worden naar het hele studieprogramma. Ook is de betekenis van de selectie-akties in de strijd tegen de Haagse bezuinigingen van groot belang. De GSB-actiegroepen aan de fakulteiten voeren actie tegen de selectie.

Selectie vindt niet plaats op grond van geschiktheid, maar op grond van de onderwijskapaciteit van de fakulteit; selectie is zeer willekeurig - de propedeuse biedt niet het goede onderwijs om te kunnen bepalen of de studie geschikt is voor de student en of de student voldoende capaciteiten heeft om de studie succesvol te kunnen beëindigen; selectie vindt eenzijdig plaats - op economische criteria. De student moet zich konformereren om te slagen; medebeslissingsrecht over wat er met hem gebeurt, heeft hij niet; vele potentieel geschikte studenten worden weggeselecteerd alsof het recht op onderwijs niet bestaat. Behalve met de bezuinigingen op het onderwijs heeft selectie te maken met de herstructureringsplannen van Posthumus. De selectieve propedeuse is een essentieel onderdeel van de wet herstructurering wetenschappelijk onderwijs. Door nu de selectie te verscherpen en het eerstejaarsprogramma te verzwaken wordt vooruitgelopen op de herstructurering.

'geleerd'

De amsterdamsse hoogleraar in de selectie, A.D. de Groot heeft in opdracht van De Brauw een dik rapport over selectie geschreven, dat als rechtvaardiging voor selectie moet dienen. Die rechtvaardiging is straks als Posthumus' wet wet is geworden hard nodig. Dan is er nog de bekende regeringsadviseur de Moor, die ervoor pleit de aantallen studenten aan te passen aan de zgn. maatschappelijke behoefte aan academici en vervolgens stelt: "Dit impliceert selectie". Alsof de maatschappelijke behoefte een vaststaand gegeven is. Dergelijke ideeën hebben alles te maken met de planning van het W.O. die McKinsey voorstelt, waarin de "regulering van studenten" een zeer belangrijke factor vormt.

De selectie-akties van de GSB lopen dan ook vaak uit op acties tegen de herstructurering van het W.O. ruurd

HOE STAAT HET MET DE CENTEN?

ENKELE MAANDEN GELEDEN WAS HET GRONSTRA-REDUKSIEPAKKET VEELVULDIG ONDERWERP VAN GESPREK. ADVOCATEN EN EEN JURIDIESE KOMMISSIE WERDEN ER BLIJ GEHAALD, ER WERD MET TIENJALEN PROCESSEN GEDREIGD ENZ. ENZ.

NA DEZE CHAOTIESE TIJDEN WERD HET STIL ROND HET PAKKET. EEN AANTAL ONTWIKKELINGEN NOODZAKEN ONS DE ZAAK WEER ONDER DE LOEP TE NEMEN.

TEVENS LIGT NOG STEEDS DE SUBSIDIE-AANVRAGE VAN DE GSB BIJ HET COLLEGE VAN BESTUUR OP TAFEL. HOE HET MET DEZE AANVRAGE STAAT EN WAT ER MET HET PAKKET AAN DE HAND IS VROEGEN WE AAN OO VAN WINSUM, MAN VAN DE GSB-PENNINGEN.

PAKKET

NS : In het reduksiepakket van dit jaar zaten o.a. de Clercke en het Vademecum. Wat is de reden dat de Clercke de laatste maanden niet verschenen is?

CvW: Het is te verwachten dat de Clercke binnenkort failliet zal zijn. Zelfs het bestuur van de Clercke ziet geen mogelijkheden meer de exploitatie van het blad rond te krijgen. Wat het toemalige Gronstrabestuur in april '71 al aangaf, blijkt nu werkelijkheid te worden. Het is nu blijkbaar ook anderen duidelijk geworden dat er voor de Clercke geen plaats is; hij heeft geen enkele functie. Je hebt de U.K. en Nait Soez'n, er is geen ruimte voor een derde blad.

NS : Het is nu februari en nog steeds is er geen Vademecum verschenen. Komt er dit jaar nog één uit?

CvW: Voorafgaande jaren gaf de Gronstra elk jaar een Vademecum uit. Met de bedoeling deze toch wel goeie traditie ook dit jaar voort te zetten, gaf Gronstra-Gsb september jl. een akwisiesteur de opdracht adverteerders te benaderen. Toen we in november bij de universiteit aanklopten voor het adressenbestand, bleek er nota bene eenzelfde verzoek van de beruchte superstichting, de SSB bij het College van Bestuur te liggen. Hoewel deze stichting zo langzamerhand weinig meer met studentenaangelegenheden heeft uit te staan, behoudens de persoonlijke relaties met Gros, meende het College geen keuze voor de Gsb te kunnen doen. Zonder ook maar de redenen te noemen, weigerde het College aan één van de organisaties de adressen af te geven. Door deze maatregel wordt de Gsb ernstig benadeeld en kunnen we het Vademecum vergeten.

NS : Heeft Gros in deze zaak

ook nog een rol gespeeld?

CvW: Nou, in zoverre, dat ze de boel begonnen te chanteren door ons er op te wijzen dat we wel eens in moeilijkheden konden komen door onze verplichtingen, het uitbrengen van een Vademecum, niet na te komen. Om onze problemen op te lossen, wilde Gros wel helpen en daarvoor kwamen ze met een heel doorzichtig plannetje: een gezamenlijke uitgave van GSB en Gros, gedrukt bij SKF, de drukkerij van de SSB van de heren Roffel en Westra. Een dergelijk voorstel, dat er o.a. toe diende Gros een beetje te pushen, was voor ons natuurlijk volkomen onaanvaardbaar

NS : Krijgen de pakketleden, nu de Clercke en het Vademecum niet verschijnen hun geld terug voor deze onderdelen?

CvW: Het netto-bedrag dat hierdoor overblijft is ongeveer f 4,50. Dit komt vooral doordat een ander pakketonderdeel, LIGA '68, duurder is geworden dan verwacht en doordat uit de pakketgelden de kosten moesten worden betaald voor al die juridische haarkloverij. Wat betreft de bestemming van die f 4,50 per lid, daarvoor zal het bestuur binnenkort met een voorstel komen. Dit moet dan op de ledenvergaderingen besproken worden, zodat iedereen er over kan beslissen. Je zou je kunnen indenken dat je voor dat bedrag de mensen Nait Soez'n stuurt of dat je het gebruikt voor het toekomstig pakket, waardoor het goedkoper kan worden en eventueel de faciliteiten uitgebreid kunnen worden. Maar dit alles staat nog ter discussie.

DE CENTEN

NS : In de maanden november en december is een intensieve Gsb-ledenwerfkampagne gevoerd. Eén van de argumenten die

tijdens deze aksie een belangrijke rol speelde was de slechte financiële situatie. Hoe staat het met de financiën van de Gsb nu er 2.000 leden zijn?

CvW: We krijgen van de universiteit subsidie op basis van de ledenaantallen. Nu zijn er drie aanvragen voor subsidie n.l. de Gsb met 2.000 leden, Gros met 800 en Vindicat met 1.600. Natuurlijk valt die laatste sowieso uit de boot, ook al hebben ze in art. 1 van hun reglement staan dat ze algemene belangenbehartiging tot hun doelstelling rekenen. De praktijk is wel wat anders. Resteren Gros en wij, die in het gunstigste geval een pot van f 50.000,-- kunnen gaan verdelen. Via allerlei ingewikkelde berekeningen zouden wij ong. 30.000 gulden krijgen en Gros ongeveer 13.000. Hierbij moet je dan nog optellen de contributies.

NS : Nu hebben jullie vorig jaar f 45.000,-- van de universiteit ontvangen. Dit jaar krijg je (hopelijk) f 30.000,-- plus de ontvangen contributies van f 10.000,-- Een verschil van maar liefst f 5.000,-- minder. Wat heeft dat voor consequenties?

CvW: Om dit gat op te vullen hebben we in plaats van twee secretaresses er nog één. Verder krijgen van de vijf bestuursleden er drie financiële compensatie, de overige twee kunnen we gewoonweg niet betalen. En dit is nou juist de bedoeling van het College geweest toen ze deze subsidie-regeling maakten. Ze staan op het standpunt dat bestuursleden een halve dagtaak vergoed dienen te krijgen. Terwijl ze drommels goed weten dat de Gronstra

en nu de Gsb voor de vervulling van haar taak minstens een bestuur van vijf man nodig heeft.

NS : Bij deze berekeningen ben je er waarschijnlijk vanuit gegaan dat boycotters als lid meetellen. Het is bekend dat het College van Bestuur ernstig overweegt boycotters niet mee te tellen. Wat zou deze te verwachten maatregel voor gevolgen hebben?

CvW: Van de 2.000 leden zijn er zo'n 700 niet-beursstudenten, die boycotten. Wanneer het College van Bestuur besluit deze leden niet in aanmerking te laten komen voor subsidie, krijgen

De strijd van de Surinaamse bevolking om verbetering van haar bestaan heeft wederom een hoogtepunt bereikt. De staking voor hogere lonen, ingezet door de douanebeambten, is in enkele weken tijd uitgegroeid tot een nationale staking waarbij ook het stakingsrecht en het aanblijven van de regering Sedney in het geding is. Het is opvallend dat in Nederland juist de maand februari is uitgeroepen tot de "Anton de Kom - maand". Want juist Anton de Kom was het, die als één der eersten in Suriname opriep zich te organiseren. Hij was het die de bevolking uitlegde, dat alleen solidariteit en eensgezind optreden verandering kon brengen in de koloniale verhoudingen.

we ongeveer vierduizend gulden minder. Zoals is aangegeven kunnen we met de post personeel beslist niet verder naar beneden. Dan blijft over het administratieve apparaat. Hiervoor hebben we f 17.500,- uitgetrokken. Een eventuele vermindering van vierduizend gulden gaat dan geheel ten koste van het apparaat, een bekibbeling van zo'n zesde gedeelte op dit gedeelte van de begroting is een ramp en dus onaanvaardbaar.

NS: Gms heeft onder haar leden 200 boycotters, zodat zij ook van deze maatregel een financiële klap krijgen. Is er t.a.v. dit punt dan ook overleg met Gros geweest?

CvW: Ja, daarover hebben wij

met het nieuwe Gros bestuur gepraat. Dat gesprek heeft trouwens een aardige voorgeschiedenis. Eén van de twee nieuwe bestuursleden, kwam zich onlangs bij ons opgeven voor de beleidsraad. Toen we hem vertelden dat je daarvoor gekozen diende te worden, bemerkte hij dat hij de verkeerde deur was binnengestapt; hij moest bij Gros wezen, zo bleek. Een week later was hij benoemd als bestuurslid van Gros.

Goed, deze bestuurder en zijn kollega stelden zich in het gesprek op het standpunt dat boycotters niet moeten worden meegeteld, omdat men de konswkenties van het boycotten nu maar eens moest aanvaarden. Hoewel het op zich

zelf al een bedenkelijk standpunt is, wordt het nog bedenkelijker als je weet dat ze het juist vinden dat boycotters in aanmerking komen voor kinderbijslag, uitstel van militaire dienst, etc.. De enige werkelijke reden die hier achter kan zitten is dat ze dat extra geld stomweg niet nodig hebben. En dan vallen blijkbaar een aantal principes weg.

NS: Tot slot, wat heeft de GSB tot nu toe ondernomen tegen deze maatregel en is er op dit punt ook sprake van ondersteuning door andere organisaties?

CvW: In de eerste plaats hebben we een brief verstuurd en daarin gevraagd alle studenten die zich voorbereiden op een examen mee te

tellen. Deze brief is helemaal niet in behandeling genomen en dus ook niet bij de U-raadstukken gevoegd.

Het wordt zo langzamerhand wel duidelijk wat men wil: de GSB het leven financieel onmogelijk maken. Verder zullen we bij het toepassen van deze maatregel onmiddellijk in beroep gaan bij de U-raad. Da's zo ongeveer de enige verweer-mogelijkheid. Wat betreft die ondersteuning hebben we gelukkig gemerkt dat we niet alleen staan. De NCSV, VCSB en het stafconvent hebben in brieven scherpe afkeuring over deze gang van zaken laten horen.

henk tameling.

STAKINGEN IN SURINAME

Anton de Kom leefde in de eerste helft van deze eeuw. In de dertiger jaren richtte hij in Paramaribo een adviesbureau op voor de Surinaamse bevolking. Duizenden boeren en arbeiders, die soms tientallen kilometers te voet hadden afgelegd, kwamen hem in de loop van de tijd om raad vragen. In 1933 greep de regering in. In februari werd hij gearresteerd en in de gevangenis gegoooid. De bevolking reageerde door massaal op te trekken naar het gerechtsgebouw om de vrijlating van De Kom te eisen. Het antwoord van de Surinaamse regering bestond uit het voor openen op de be-

volking, waarbij 2 doden en 22 zwaar gewonden vielen. De politie sloeg met sabels in op de wegvlochtende menigte. Anton de Kom werd het land uitgezet en naar Nederland verbannen. Tijdens de Duitse bezetting schaarde hij zich aan de zijde van het Nederlands verzet; in '44 werd hij opgepakt en vlak voor de capitulatie in '45 in een concentratiekamp om het leven gebracht. Ter herdenking van de gebeurtenissen in februari '33 is de maand februari uitgeroepen tot de Anton de Kommaand.

Dat er sinds die tijd weinig veranderd is aan de uitbuiting van Suriname blijkt telkens weer, net zo min als het optreden van de Surinaamse regering veranderd is. Volgens de huidige stakingsleiders, van wie sporadisch berichten doordringen in Nederland, is er wederom een staker gedood. De politie ontziet nog altijd niets of niemand, zolang het de bevolking van Suriname betreft. Demonstrerende scholieren worden uit elkaar geranseld; stakende verpleegsters worden op grove wijze mishandeld en aangerand. De brave vaderlandse pers zegt hierover weinig of niets. Door het optreden van de Surinaamse regering heeft de staking een duidelijk politiek karakter gekregen. De bond van douane-beambten werd 2 dagen na het uitbreken van de staking voor de 'onafhankelijke' rechter gesleekt; er veroordeeld tot een dwangsom van f200.000,- bij voortzetting van de staking. De pogingen om de ambtenaren af te houden van aksies werden beantwoord met een uitbreiding van de staking; waarbij

ook het stakingsrecht werd betrokken.

JOINT VENTURE

Het is ook niet voor niets dat de regering zo hard optreedt. Suriname, dat eeuwen een bron van rijkdom en welde is geweest voor een handjevol Nederlandse kooplieden, is nog altijd van het grootste belang voor Amerikaanse en Nederlandse koncerns. De rijkdommen die iedere dag aan het buitenland worden verkwanseld zijn enorm. Een veel toegepaste methode van de Surinaamse regering is daarbij de joint-venture. Dit betekent dat de regering en de buitenlandse koncerns (Biliton, Alcoa ed.) kontrakten afsluiten, waarbij de regering alle kosten voor de noodzakelijke verbetering van de infrastructuur draagt (wegen, behuizing enz.). De grondstoffen en de fabrieken komen in handen van de koncerns. Een voorbeeld hiervan is de bouw van de Drocoondo-dam. Door de dam werd een groot stuwmeer gekreërd waar met behulp van een nieuwe elektriciteitscentrale zeer goedkope elektriciteit kan worden geleverd. Deze elektriciteit komt bijna uitsluitend ten goede aan de koncerns; wel betaalde de regering 350 miljoen voor de bouw, en de Alcoa 50 miljoen. Bovendien blijft de dam 75 jaar in het bezit van Alcoa; daarna worden de dam en de installaties overgedragen aan de regering. De bauxiet is dan echter uitgeput; en de werkelijke waarde van de elektriciteitscentrale sterk verminderd. Dit voorbeeld, en andere (de bauxiet brengt in Suriname f160,- per 4 ton op, hieruit wordt buiten Suriname 1 ton

aluminium gewonnen met een waarde van f2000,-!), staan in schrille tegenspraak met de armoede van de bevolking. De schattingen van het werkloosheidspercentage lopen van 25-50% van de beroepsbevolking. "Misbruik" van sociale voorzieningen is niet mogelijk want deze bestaan dooreenvoudig niet. Iemand die geen werk heeft moet maar zien hoe hij in leven blijft. Daarom is het ook niet vreemd dat veel van onze gekolonialiseerde landgenoten in Nederland een beter bestaan proberen te vinden.

De stakingen van de laatste jaren manifesteren de onvrede van de Surinaamse bevolking. Het is verheugend dat de vakbonden in steeds grotere eenheid optreden. De staking wordt door alle vier de grote bonden ondersteund, wat enkele jaren geleden door het behoudende optreden van enkele bonden nog ondenkbaar was.

GSB SOLIDAIR

De Groninger Studentenbond heeft samen met acht andere studentenvakbonden een solidariteitstelegram naar Paramaribo gestuurd. Tevens is in een uitgegeven persverklaring van de Nederlandse regering geëist dat de paraat-liggende Nederlandse troepenmacht niet mogen worden ingezet; of op enige andere wijze de Surinaamse regering mag steunen. Eén van de grootste behoeften van de stakende Surinamers is wel geld. De vakbonden die financieel zwak zijn hebben hierom gevraagd. Geld storten is mogelijk op giro 2779521, tnv. penningmeester Suriname-komitee, Ilpenstein 24, Landsmeer; onder vermelding van 'stakingskas'. Stort geld, het is hard nodig.

Ruud.

ON DE KOM

GÉÉN MANAGERS UIT GRONINGEN

In de vorige Nait Soez'n verhaalden we hoe het ontstaan van bedrijfskunde geplaatst moet worden op de lijn van de geschiedenis en de maatschappelijke ontwikkeling. (Tony) Wattel c.s., het NITPB (Noordelijk Instituut voor Toegepaste Psychologie en Bedrijfs-wetenschappen) en vele andere zaken passeerden de revue. Eind oktober '72 ging de inter-fakultaire voorbereidingskommissie bedrijfskunde aan het werk. Ze had van de fakulteitsraden van de economische en sociale wetenschappen als eerste opdracht meegekregen uit te zoeken wat de materiële en personele konsekventies van de oprichting van een inter-fakulteit bedrijfskunde zouden zijn voor de bestaande (sub)fakulteiten. Daarnaast moest de commissie een intentieplan opstellen voor de studieopzet en het studieprogramma van de nieuwe inter-fakulteit. Op grond van deze informatie zouden de deelnemende fakulteiten dan voor 1 april '73 definitief kunnen beslissen over de oprichting.

GEVOLGEN

Eind januari '73 heeft de commissie een brief aan de fakulteiten doen toekomen over de konsekventies en het intentieplan. Wat betreft de materiële gevolgen stelt de commissie dat het benodigde krediet voor de inter-fakulteit gering zal zijn en dat het gelijkmatig op de hele begroting van de Groningse universiteit zal drukken, in plaats van uitsluitend ten laste te komen van de deelnemende fakulteiten. Dit laatste - het als zelfstandige post op de begroting verschijnen van bedrijfskunde - geldt ook voor de personele gevolgen, d.w.z. formatieplaatsen (het wetenschappelijke korps). Maar dat gaat pas in na een aanloopfase van een jaar of vier. Daarvoor zullen de formatieplaatsen moeten worden geput uit de ministeriële reserve voor nieuwe onderwijs-activiteiten. (zoals de afgelopen jaren de inter-fakulteit bedrijfskunde R'dam/Delft, enkele afdelingen van de TH-twente en de subfak. psychologie in Tilburg hebben gedaan). Over de belangstelling van de zijde van de studenten merkt de commissie op dat daarover weinig gegevens te geven zijn. Een enquête wijst ze af, omdat deze in hoge mate vraagscheppend zou werken. Toch vindt de commissie dat gere-

kend mag worden op grote belangstelling van studenten-zijde.

SCHEIDING

Mooi en aardig. Op het eerste gezicht lijkt de inter-fakulteit geen nadelige gevolgen met zich mee te brengen voor de bestaande subfakulteiten. Althans dat wil de commissie doen geloven. Maar laten wij (alhoewel we niet zo knap zijn als meneer Wattel) nu eens proberen te achterhalen wat Wattel de fakulteitsraden niet verteld als hij zegt dat de oprichting van bedrijfskunde geen gevolgen heeft. De nieuwe inter-fakulteit verzorgt een beroepsgerichte opleiding, het praktischelement in de opleiding is van wezenlijk belang. Een groot aantal activiteiten, die nu in de bestaande bedrijfsgerichte afdelingen plaats vinden, met name die activiteiten die een belangrijke praktijkkonfrontatie impliceren, gaan parallel lopen met activiteiten binnen bedrijfskunde. In de USA hebben we in het recente verleden de ontwikkeling gezien dat er enerzijds praktijkgerichte "business administration schools" (managersopleiding) ontstonden en anderzijds bv. de psychologie-afdelingen aan de universiteiten veroordeeld bleken tot formatie in methodies-theoretische broedmachines. Waarom zou je op twee plaatsen hetzelfde doen?; wordt er dan in Den Haag gedacht. Met de 100%-regeling (de universiteiten zijn niet meer als vroeger begrotings-eenheden, maar de minister kan ingrijpen in de kleinste deelbegroting van een afdeling) en helemaal in een McKinsey-planning ligt het voor de hand dat aan deze rigoreuze splitsing van (praktijkgericht) onderwijs en (theoriegericht) onderzoek niet te ontkomen zal zijn.

INTENTIE PLAN

Tegelijk met de brief over de gevolgen heeft de commissie een intentieplan voorgelegd. Daarin wordt globaal aangegeven hoe de opzet en inhoud van de studie bedrijfskunde er uit komt te zien. Nou, het is een krankzinnig voorstel. Eerst wordt er maar zonder meer uitgegaan van een vierjarige opleiding. En in die vier jaar moet zo'n grote hoeveelheid stof verwerkt worden dat een vluchtige berekening leert dat een 'serieuze' (di. normaal werkende) student

zo'n negentig uur in de week bezig is met kolleges, voorbereidingen, literatuurstudie e.d. Afgezien van de selectie die hiervan het gevolg is, zit de numeris fixus als het ware ingebouwd.

VERSCHRILING

Voor de afdeling Arbeids- en Organisationspsychologie bv. zou een dergelijke ontwikkeling volledig tegengesteld zijn aan de pogingen die nu gedaan worden juist het praktischelement uit te bouwen en te verstevigen (uit het meerjarenplan van het afgelopen jaar blijkt dat strikt theoretische activiteiten zeer weinig prioriteit zullen krijgen). Ook de andragogen konden wel eens zeer snel tot de ontdekking komen dat een dergelijke verschriling van hun werk aan de subfakulteit zeer ongewenst zou zijn. Vanuit sociologie gezien moet nog gewezen worden op een aantal bijkomende dreigingen. De afdeling arbeidssociologie is van oudsher in Groningen vrij onbetekenend. Het lectoraat van dr. Lulofs met het hulpje drs. Buitendam is dan ook nooit een succes geweest. Als die inter-fakulteit er zou komen is het zeer aannemelijk dat de heren ivm. verdere carrièreplanning als eersten om kwart voor acht op de stoep staan. (Ze zitten trouwens allebei in de commissie). Dat "leeglopen" geplaatst tegen de nieuwe plannings-procedures, maar ook tegen de tendens tot specialisatie van bepaalde studierichtingen in bepaalde steden (denk aan letteren - UKno.22 - en bv. psychologie waar deze tendens al aardig duidelijk ligt) en in een tijd van bezuinigingen, betekent gewoon dat arbeidssociologie verdwijnt uit Groningen. Met name de bedrijfseconomen scijnen de inter-fakulteit wel te zien zitten. Geheel verwonderlijk is dat niet. Uit het onderzoek van het NITPB (op het ogenblik herinner ik mij de afkorting weer volledig,

zoals zal zijn opgevallen) bleek dat in het studieprogramma vooral nadruk zou moeten liggen op de sociale wetenschappen. Bedrijfseconomie heeft inhoudelijk waarschijnlijk dus weinig te vrezen. Maar dat betekent ook dat de Groningse "sociale" managers (een nog geraffineerder soort?) op de arbeidsmarkt belangrijke concurrenten worden van de afgestudeerde bedrijfsgerichte sociale wetenschappers. Dit moet ook zonder meer zijn weerslag hebben op de stagemogelijkheden van de laatste categorie.

MOTIE

Vorige week vrijdag (9-2) vond er in de afdeling Arbeids- en Organisationspsychologie een vergadering over bedrijfskunde plaats. Na enige uren vergaderen discussie kwam de afdelingsvergadering (het hoogste orgaan van de afdeling) tot de konklusie dat er in Groningen geen plaats was voor een inter-fakulteit bedrijfskunde. De motie die met overgrote meerderheid werd aangenomen luidde: "De afd. verg. van A&O is van mening dat de bedrijfskundige opleiding te Groningen zowel financieel als inhoudelijk een schadelijke uitwerking heeft op de uitbouw en ontwikkeling van het bedrijfsgerichte onderwijs en onderzoek binnen de afd. A&O; althans dat tot nu toe, mede gehoord de argumenten van de commissie, er onvoldoende garanties zijn dat die schadelijke uitwerking er niet zal zijn. Mede gezien de opzet van het studieprogramma (oa. de zwaarte), en de vormgeving (oa. de projectmogelijkheden) en het a-priori-uitgangspunt van een vierjarige opleiding; spreekt de afd. A&O zich uit tegen de oprichting van deze bedrijfskundige opleiding in Groningen; en kan dus op grond van het bovenstaande hieraan geen medewerking verlenen." Bedrijfskunde is afgewezen: geen managersopleiding in Groningen. Ongetwijfeld zullen de voorstanders proberen de inter-fakulteit alsnog van de grond te krijgen. Ongetwijfeld zal het al dan niet oprichten van de bedrijfskundige opleiding de inzet zijn van heftige discussies en raadsvergaderingen. En ongetwijfeld horen we de volgende keer meer. Ernst Groeneweg.

GEROMMEL

Progressieve ambtenaren ervaren hoe langer hoe meer dat hun werkzaamheden niet meer op prijs worden gesteld. Adviezen en nota's verdwijnen in de prullenmanden of moeten over worden gemaakt. Universitaire commissies worden op een zijspoor gezet. Een voorbeeld daarvan is de

adviescommissie voor studievoorlichting etc., die een interimadvies uitbracht over de KEI.

Het is een algemene ontwikkeling geworden dat de progressieve stromingen binnen de universiteit worden gesmoord, en dat de invloed van de studenten over hun eigen voorzieningen worden ingeperkt.

We kennen de pogingen de GSB financieel de nek om te draaien, de pogingen het

CBO monddood te maken, terwijl de KEI nog steeds worstelt om een eigen beleid te kunnen ontwikkelen.

Het artikel over de KEI is een eerste voorproefje van een serie waar uitvoerig wordt ingegaan op de pogingen van het College van Bestuur om de studentenvoorzieningen te ontmantelen. Zij staan daar niet alleen in.

Zo hebben de studentendekanen helaas aan het CvB ver-

zocht onder het CBO weg te mogen, hetgeen betekent dat de invloed van studenten over het studentenadviesbureau geminimaliseerd zal worden. D'r zijn plannen om het CBO te ontmantelen, terwijl ook de statuten van de SSH terug gedraaid moeten worden. Lees daarover in de volgende nummers van Nait Soez'n en nu het artikel over de Commissie Eerstejaars Informatie, eens een studenteninitiatief. G.

KEI-hard gevecht

Het vorig jaar waren er eerst de pogingen van Wattel om de KEI uit handen van de studenten te krijgen, aan het begin van dit jaar kwamen de Heren van Vindicat, gesteund door het Gros met probeerselen om de KEI om te vormen tot een veredelde groentijdcommissie.

Ten dele zijn ze daarin geslaagd, omdat deze studenten heel goed door hadden dat bij elke onenigheid tussen de studenten onderling het College van Bestuur zou pogen de KEI definitief uit de handen van de georganiseerde studentenwereld te halen.

Door een verstandig beleid, koncessies van de zijde van de GSB, kwam er geen onenigheid en wel een stichting KEI die dit jaar belast is met de informatie en introductie van de aankomende studenten.

Dit tot groot verdriet van Wattel, die liever een universitaire commissie had gezien, waarin de studenten overstemd zouden kunnen worden.

U-raads commissie

Om dit plan toch nog uit te kunnen proberen, werd op voorstel van het CvB een universitaire adviescommissie ingesteld, de 'adviescommissie universitair studievoorlichtings- en introductiebeleid', die o.m. een interimadvies uit moest brengen over de introductie van de a.s. eerstejaarsstudenten. Tot grote verbazing kwam deze adviescommissie met een interimadvies waarin voorgesteld werd om gewoon de bestaande KEI door te laten gaan met haar werkzaamheden. Wel werd een oud plannetje overgenomen om de informatie en introductieperiode op te splitsen in drie onderdelen, nl. een algemene universitaire-, een sociale- en een fakultaire introductie- en informatieperiode.

Maar op zijn minst kon de bestaande stichting KEI doorgaan, zonder dat de invloed van de universiteit op de KEI werd vergroot. Het College van Bestuur probeerde het advies van de voorlichtingscommissie weg

te moffelen en kwam voor de universiteitsraadvergadering van 26 januari j.l. met een eigen voorstel. Tot grote verontwaardiging van de voorlichtingsadviescommissie die over dat CvB-plan niet werd gehoord. Niet alleen Weening en Bruins waren verontwaardigd, maar zelfs de trouwe voorlichtingsambtenaar Mr. Kroeb-die sekretaris van de adviescommissie is-was over deze handelwijze van Wattel niet te spreken. Het voorstel van Wattel was, een stuurgroep in te stellen, die zou moeten bestaan uit één lid aan te wijzen door de KEI, één lid aan te wijzen door het CvB na overleg met de universitaire voorlichtingscommissie en één lid alweer aan te wijzen door het CvB na overleg met het College van Dekanen waar dhr. Wattel voorzitter van is.

Een plan waarmee de studenten overstemd kunnen worden en de invloed van het CvB optimaal groot is geworden. De universiteitsraad heeft dit voorstel in een enigszins gewijzigde vorm aangenomen. Zo werd de naam van deze stuurgroep gewijzigd in

keigids '72

koördinatiecommissie, maar de kans dat deze koördinatiecommissie een grote greep krijgt op de a.s. introductie- en informatieweken is zeer groot.

versterk de kei

Nu behoeven we ons daar niet bij neer te leggen. Het belangrijkste wat gedaan moet worden om de invloed van het College van Bestuur op de KEI te minimaliseren is ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk leden van de

ZIJN ER NOG KREATIEVE, ENTHOUSIASTE, GEINSPIREERDE OF SOORTGELIJKE GEESTEN DIE MET GELIJKGESTEMDEN IN DE WERKGROEP KEI DE EERSTEJAARSOPVANG WILLEN ORGANISEREN? KOM DAN EVEN LANGS BIJ DE KEI OP DE VISSERSTRAAT 56 OF PLEEG EEN TELEFOONTJE. ZORRUG DAT JE DERBIJ KOMT ...

'VOORWAARTS' HOUDT OPEN HUIS

De laatste maanden is de Groningse studentenbeweging verrijkt met het GSB-koor Voorwaarts. In wisselende samenstelling hebben een aantal optredens plaatsgerekpen, telkens niet zonder

sukces. Maar wat zal de toekomst brengen? Wie doen er eigenlijk mee? Wordt er, en zo ja, hoe vaak wordt er gerepeteerd? Wordt het repertoire uitgebreid met werk als "de arme student",

GSB in de werkgroep KEI gaan zitten. In deze werkgroep wordt het belangrijkste werk voor de komende KEI- weken gedaan.

Een tweede punt, waar alle aandacht op gericht moet worden, is de informatie en introductie op de fakulteiten.

Wattel zal proberen via het College van Dekanen ervoor te zorgen dat de veelbestaande situatie, nl. dat de fakulteitsKEI door de GSB-afdelingen verzorgd wordt, wordt veranderd.

Hij wil het liefst officiële raadscommissies die de fakultaire introductie gaan verzorgen.

Hij zal ook proberen de kritische programma's die in het verleden werden verzorgd zodanig te wijzigen dat er geen plaats meer is voor informatie over verslechtering van de studiesituatie, Posthumus en vooral de aksies daartegen. Al worden er pogingen gedaan om van boven af de introductie te controleren, de activiteiten van onderop, van de studenten zelf blijven van grotere invloed.

Het is daarom noodzakelijk dat de GSB-afdelingen binnen hun (sub)fakulteiten spoedig een begin maken met de fakultaire KEI, om er zo voor te zorgen dat de plannen van Wattel niet door kunnen gaan.

In het belang van de aankomende studenten, én in het belang van de universiteit. Geert.

de progressieve smartlap of zal het klassieke strijdlid de boventoon hebben? Krijgen onze kameradetekstdichters de kans van hun leven of houdt Voorwaarts het bij de klassieken?

Op deze en talloze andere vragen hopen we een begin van een gezamenlijk antwoord te vinden tijdens de openbare vergadering, woensdag 21 februari, 8 uur studentenvoorzieningen.

Musici, zangers, zangeressen, tekstdichters, arrangeurs en andere belangstellenden: komt allen! Zegt het voort! Zorg er voor dat Voorwaarts steeds verder voorwaarts zal kunnen gaan.

bert v. raalte.

GEKNOEI VAN PROFS

VERVOLG

zo werd geprobeerd de capaciteit voor het 2e jaar op 165 studenten vast te stellen. Het getal van 165 zou leiden tot een afval van ong. 10%, zodat elk jaar zo'n 150 studenten als arts zouden kunnen afstuderen. De poging om een wachtlijst in te stellen, korresponderend aan een eindcapaciteit van 150 - die dus officieel was vastgelegd in het ontwikkelingsplan - doet vreemd aan wanneer we de volgende aspecten goed bekijken. In 1969 was de eindcapaciteit in werkelijkheid al veel groter. Dat wil zeggen, de klinische capaciteit - die de zgn. eindcapaciteit van de mediese fakulteit kenmerkend bepaalt, was officieel wel 135- maar er waren in 1969 al 200 2ejaars, 200 3e jaars en 210 4ejaars. Op het moment van de poging wachtlijsten in te stellen voor het 2e jaar waren er dus al hogere jaren met grotere aantallen studenten

dan de geplande capaciteit van 165 studenten. Een ontwikkeling die in 1965 al voorzien had kunnen worden. Een tweede eigenaardig aspect is, dat de fakulteit wist dat het instellen van een wachtlijst - behalve dat het wettelijk niet mocht - zou leiden tot cumulatie

van aantallen 'wachtende' studenten, en daardoor de noodzaak tot het wettelijk maken van wachtlijsten en studentenstops zou bevorderen. De mediese fakulteit werkte zo niet alleen in woorden, maar ook in daden mee aan het bespoedigen van inperkingen op het recht op onderwijs.

In de afgelopen jaren probeerde de fakulteit voort-

durend de schuld van de noodsituatie te leggen bij de overheid. Nu gaat het ministerie van O & W niet vrijuit. Maar het is wel eigenaardig wanneer een fakulteit die zelf gekozen heeft voor een eindcapaciteit voor de komende periode '69-'72 van 150, terwijl er voortdurend meer studenten komen, gaat klagen bij het ministerie.

DE M.S.F.G. ORGANISEERT EEN DISKUSSIEAVOND OVER DE NIJMEGSE FTXIUS - OP WOENSDAG 21 FEBRUARI OM 20.00 UUR IN DE OFFERHAUSZAAL - OOK ZIJN VOOR DEZE AVOND EEN AANTAL HEREN UITGENODIGD (zoals vd. slikke, keuning, orie, kroon e.d.).

En toen er mogelijkheden kwamen om de eindcapaciteit fors uit te breiden, verslikte de fakulteit zich in allerlei ruzies en liet een prachtige kans op capaciteitsuitbreiding liggen. Het zgn. Twenteplan werd doelbewust door de hoogleraren in de grond geboord.

TH-plan

De Technische Hogeschool Twente (TH) belust op de vestiging van een mediese fakulteit, evenals het ziekenhuis "Ziekenzorg" in Enschede, boden de Mediese Fakulteit een prachtige gelegenheid voor een zowel kwantitatieve als kwalitatieve uitbreiding van de Groningse fakulteit. Een werkgroep van deze 3 participanten, o.m. bestaande uit wijlen president-curator Dijkhuis en prof. Keuning, timmerde een plan in elkaar en er vond een gesprek plaats met de minister van onderwijs, die het plan zeer

akseptabel vond. Het plan behelsde de oprichting van een biomedies research instituut aan de TH, meer voorzieningen aan de Twentse ziekenhuizen en een uitgebreidere samenwerking met Groningen. Daardoor zou de Mediese Fakulteit tenminste 26 studenten hun co-schappen in Twente kunnen laten lopen, terwijl 50 studenten hun postkandidaatsopleiding op het nieuwe instituut konden volgen.

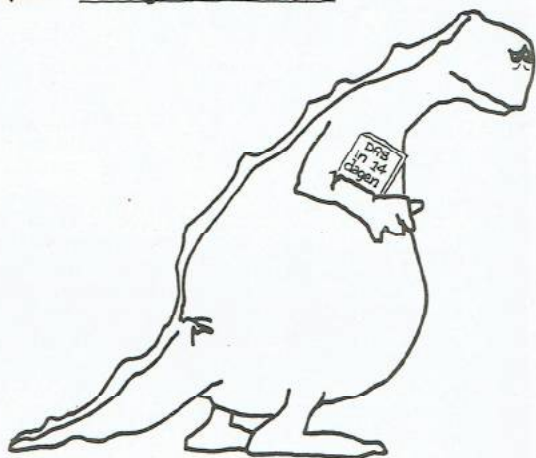
de grond in..

Onder de bezielende leiding van dhr. Kroon, toen lektor zonder stemrecht en nu lid van het College van Bestuur, lieten de hoogleraren dit plan schipbreuk leiden.

Geen moment dacht de mediese fakulteit aan haar capaciteitsproblemen, en hanteerde argumenten die te stom waren om los te lopen. De heren kregen dan ook een woedende brief van het toenmalige kollege van kuratoren, die hen er op wees dat de door de fakulteit gehanteerde argumenten gewoon niet klopten. Het kwaad was echter geschied.

Het is dan ook geen wonder dat de hoogleraren alweer een stop hebben aangevraagd en zullen proberen met allerlei prietpraat over de patientenzorg of studentenstop door de U-raad te krijgen. De beschreven kwesties over de wachtlijst en de Twente-zaak tonen echter aan, dat de chaotische situatie alleen dan opgelost kan worden wanneer er én geen studentenstop wordt aangevraagd én de hoogleraren eindelijk eens van hun troon worden gestoten. Geert.

afb. 2. onderwijs en wetenschappen

HET NEDERLANDSE ONDERWIJSWEZEN (posthumus curiosus)

er wordt gevreesd, dat dit voorhistorische dier nog steeds niet helemaal uitgestorven is!

KEUZEVRIJHEID

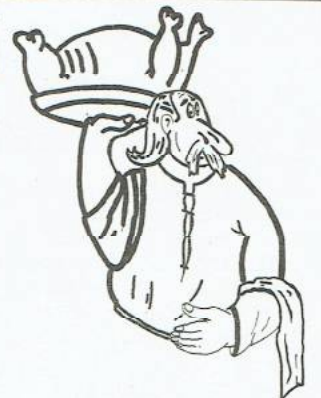
Het konflikt over de keuzevrijheid wordt nu zéér urgent. Daarom heeft de actiegroep besloten woensdag 14 feb. een meeting te houden,

waarop alle studenten kunnen overleggen, wat zij aan de verwerkelijking van de keuzevrijheid kunnen doen. Kom daarom allemaal naar de akademie, woensdag 14 feb. 20.00 uur. Tot ziens, GSB-actiegroep-ekonomie

POT AU FEU

1 blik witte bonen
2 sausijesjes
2 uitjes
4 aardappels
1 glas rode wijn
margarine
knoflook, tijm, peper, zout

kosten: f2,50
2 personen
bereidingstijd: 3 kwartier

Vandaag een recept dat stamt uit de tijden dat de mensen hun maaltijden boven een vuurtje maakten: pot au feu, de zg. eenpansmaaltijd. Helemaal uit de tijd geraakt door de 4-pits fornuizen, maar toch lang niet te versnaden, en een stevige hap is de laatste ruk voor de lente.

Bak de sausijesjes in een flinke pan in de boter bruin (+ 5 min.). Haal ze eruit en fruit de gesneden uitjes en 2 teentjes knoflook lichtbruin en doe er dan op een vrij laag vuur de wijn en de aardappels bij. Laat de boel in een half uur gaar sudderen en voeg er dan de bonen, de sausijesjes, snuf gemalen tijm, snuf peper en wat zout er aan toe. De rest van de fles wijn smaakt er natuurlijk uitstekend bij,

tante miep.

WORDT LID VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

visserstraat 56, telefoon 134888